

Пам'ятна весна в ХПІ

#4-5 от 15.03.2021

Плин часу незмінний, і за зимою обов'язково настає весна. І з нетерпінням чекаємо на неї, адже весна – це розквіт! Що для нас весна в ХПІ? Весна це легкість! Це стук підборів вимощеними доріжками Політеху, це аромат квітів, яким наповнюється повітря, це синє-синє небо над корпусами. Весна – це посмішки, адже усі ми радіємо теплу.

Для нашої групи біотехнологів ХТ-М402б, в якій навчаються п'ятеро дівчат і двоє хлопців, це остання весна в ХПІ. Підходить час прощання, водночас радісно і сумно, і згадуються найкращі моменти студентських років. Знаємо, що не буде пар о 8.30, не буде контрольних, іспитів, перед якими ми так хвилюємося, але скільки таких іспитів треба буде скласти в житті?

Політех подарував нам прекрасні роки навчання, становлення, пізнання. І цей шлях ми пройшли разом із викладачами кафедри біотехнології та аналітичної хімії навчально-наукового інституту хімічних технологій, загальних кафедр. Це прекрасні педагоги, які охоче діляться знаннями, своїми надбаннями, одна з них – фізик Ксенія Мінакова, роботу з нею ми будемо згадувати завжди.

Якщо чесно, зараз не хочеться думати про прощання, а хочеться насолодитися весною, запам'ятати її на все життя!

І в ці прекрасні весняні дні ми бажаємо усім жінкам Політеху – студенткам, викладачам, співробітникам – частіше посміхатися, адже посмішка личить кожній. Успіхів вам, щастя і натхнення! І хай весна і Політех завжди залишаються в серці!

На знімку Ігоря Гаєвого (зліва направо): Маргарита Кривуля і Катерина Зленко.